

Banská Bystrica 7. marca 2016
POZ 105-2013 II/1-2016

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 16. júna 2014 prihlasovateľom STABILITA, d. d. s., a. s., Bačíkova 5, 040 01 Košice, v konaní zastúpeným spoločnosťou EMERO, s. r. o., Kuzmányho 16, 974 01 Banská Bystrica (ďalej „prihlasovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. POZ 105-2013/N-41-2014/Ob z 9. apríla 2014 o vyhovení námietkam podaným namietateľom Swiss Re Ltd., Mythenquai 50/60, 8002 Zürich, Švajčiarska konfederácia, v konaní zastúpeným advokátom JUDr. Pavlom Rakom, PhD., Palisády 29/A, 811 06 Bratislava (ďalej „namietateľ“), a čiastočnom zamietnutí prihlášky ochrannej známky „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, č. spisu POZ 105-2013, pre všetky služby v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 7 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamietá a rozhodnutie zn. POZ 105-2013/N-41-2014/Ob z 9. apríla 2014 sa potvrdzuje.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. POZ 105-2013/N-41-2014/Ob z 9. apríla 2014 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bolo v zmysle § 32 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (ďalej „zákon o ochranných známkach“) vyhovené námietkam a prihláška kombinovanej ochrannej známky „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, č. spisu POZ 105-2013 (ďalej „prihlásené označenie“), bola čiastočne zamietnutá pre všetky služby nárokované v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Namietateľ si námietky, ktoré sa týkali všetkých služieb v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, uplatnil v zmysle § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach a ich podanie odôvodnil tým, že je majiteľom starších obrazových ochranných známok, a to obrazovej ochrannej známky Spoločenstva č. 3509023 a medzinárodnej obrazovej ochrannej známky č. 623324 (ďalej „staršie ochranné známky“), ktoré sú podobné s prihláseným označením a sú zapísané pre zhodné, resp. podobné služby, ako sú služby prihláseného označenia v triede 36, pričom na strane verejnosti existuje pravdepodobnosť zámery prihláseného označenia so staršími ochrannými známkami.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bolo konštatovanie pravdepodobnosti zámery prihláseného označenia a starších ochranných známok. Pri podrobnom posúdení prvostupňový orgán uviedol, že prihlásené označenie a staršie ochranné známky sú podobné zo sémantického a v určitej miere aj z vizuálneho hľadiska, pričom služby porovnávaných označení boli vyhodnotené ako zhodné.

Podľa názoru prvostupňového orgánu nakoľko obrazový prvok predstavuje v prihlásenom označení samostatne stojaci prvok, ktorý upúta pozornosť spotrebiteľa, konštatovaná podobnosť porovnávaných označení vyplýva z vysokej miery vizuálnej podobnosti obrazového prvku prihláseného označenia so staršími ochrannými známkami ako celkami a z ich významovej zhody.

Proti tomuto rozhodnutiu podal prihlasovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorého odôvodnení v prvom rade zaujal stanovisko ohľadom porovnania kolíznych služieb.

V danej súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdu prvého stupňa z 11. júla 2007 vo veci T-150/04, Mühlens GmbH & Co. KG vs. Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu, ktorým sa podľa neho prvostupňový orgán v odôvodnení vôbec nezaoberal, a v ktorom sa okrem iného uvádza: „*aby bolo možné posúdiť podobnosť dotknutých výrobkov (v tomto prípade služieb), je potrebné zohľadniť všetky relevantné faktory, ktorými sa vyznačuje vzťah medzi týmito výrobkami alebo službami, pričom tieto faktory zahŕňajú predovšetkým povahu, určenie, používanie, ako aj konkurenčnú alebo doplňujúcu povahu týchto výrobkov (služieb). Pravdepodobnosť zámény dvoch rovnakých alebo podobných ochranných známk je možné pripustiť len vtedy, ak príslušná skupina verejnosti vníma dotknuté výrobky alebo služby ako zhodné alebo podobné, pričom rozlišovacia spôsobilosť staršej známky nie je podstatná*“. V tomto prípade činnosť doplnkovej dôchodkovej spoločnosti a ňou ponúkané služby sú podľa prihlasovateľa tak špecifické, že napriek ich formálnemu zaradeniu do triedy 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, t. j. do tej istej triedy, do ktorej sú zatriedené služby starších ochranných známk, je v praxi vylúčené, aby došlo k ich akejkolvek zámene.

Čo sa týka samotného porovnania označení, prihlasovateľ skonštatoval, že prihlásené označenie nie je zameniteľné so staršími ochrannými známkami zo žiadneho hľadiska.

V tejto súvislosti poukázal na odlišnosti medzi porovnávanými označeniami, ktoré vyplynuli z napadnutého rozhodnutia, pričom vyjadril nesúhlas s názorom prvostupňového orgánu, ktorý farebnú odlišnosť daných označení nepovažoval za veľmi dôležitú. Prihlasovateľ v tejto spojitosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Sžhuv 1/2009, podľa ktorého spotrebiteľ v označení nevníma len slovný prvok, ale aj ďalšie slovné a obrazové prvky v ňom obsiahnuté, ktoré spoločne so slovným prvkom vytvárajú obraz vizuálne odlišný od obrazu namietaných ochranných známk. Nemožno teda opomenúť ani silné pôsobenie farieb prihláseného označenia na spotrebiteľa a skutočnosť, že staršie ochranné známky sú zapísané v čierno-bielej podobe. Vzájomné grafické usporiadanie prvkov a ich farebnosť totiž spôsobí, že celkový dojem vyvolaný prihláseným označením bude originálny. Podľa prihlasovateľa sa prvostupňový orgán od uvedenej argumentácie súdu evidentne odchyľil, keď farebnému pôsobeniu prihláseného označenia nepriznal žiadnu rozlišovaciu spôsobilosť, hoci v tomto prípade je zjavná.

Prvostupňovým orgánom konštatovaná minimálna odlišnosť v geometrickom zobrazení symbolu troch pilierov spočíva podľa prihlasovateľa v tom, že už pôvodné označenie namietateľa malo v tomto smere relatívne nízku rozlišovaciu schopnosť. V nadväznosti na uvedené namietateľ poukázal na rozsudok Súdneho dvora ES z 11. novembra 1997 vo veci C-251/95, SABEL BV vs. Puma AG, Rudolf Dassler Sport, podľa ktorého, čo sa týka možnosti zámény ochrannej známky s inou staršou ochrannou známkou, dôležitým faktorom je rozlišovacia spôsobilosť staršieho označenia – čím je rozlišovacia spôsobilosť staršej ochrannej známky vyššia, tým vyššia je aj pravdepodobnosť zámény.

Podľa názoru prihlasovateľa ochranná známka namietateľa nepredstavuje ochranu samotnej myšlienky zobrazenia troch pilierov vo svojej podstate, pričom aj prvostupňový orgán uznal, že motív troch pilierov sám osebe nemá dostatočnú rozlišovaciu spôsobilosť vo vzťahu k priemernému spotrebiteľovi, resp. táto je nižšia ako priemerná. Doplnková dôchodková spoločnosť STABILITA predstavuje tzv. tretí pilier dôchodkového systému v Slovenskej republike a jej nárok mať v ochrannej známke tri piliere je plne legitímny.

Prihlasovateľ v tejto súvislosti poznamenal, že v skutočnosti neexistuje mnoho spôsobov ako sa dajú zobraziť tri piliere, ak sú ich základné parametre dané tým, že musia byť tri, musia byť vertikálne, podľa možnosti na pohľad pevné, položené vedľa seba a mali by niečo podopierať. V rámci týchto možností zobrazenia, bez ktorých by vôbec o tri piliere nešlo, urobila spoločnosť prihlasovateľa všetky potrebné opatrenia za účelom čo najväčšej originality a rozlišovacej spôsobilosti – v porovnaní s vyobrazením starších ochranných známk v prípade prihláseného označenia sú piliere nižšie, ich vzájomné usporiadanie je odlišné, ich vzdialenosť od podopieraného prvku je nižšia a sú farebne odlíšené. Navyše sú doplnené o výrazné slovné spojenie „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, ktoré vylučuje akúkoľvek zámenu. Tiež je evidentné, že slovné spojenie „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“ predstavuje výraznú a dominantnú časť prihláseného označenia, pričom z hľadiska plochy zaberá približne štyri pätiny.

Skutočnosť, či sa obrazový prvok nachádza vpredu alebo inde, prihlasovateľ nepovažoval z hľadiska zameniteľnosti za významnú.

Pri fonetickom hľadisku prihlasovateľ uviedol, že sa nestotožňuje s argumentom prvostupňového orgánu, podľa ktorého nie je možné kolízne označenia na základe reprodukcie porovnať. Podľa neho výsledkom fonetického porovnania je to, že prihlásené označenie a staršie ochranné známky sa foneticky nezhodujú.

Čo sa týka sémantického hľadiska, prihlasovateľ sa nestotožnil s tvrdením prvostupňového orgánu, že slovné prvky jeho označenia „doplnková dôchodková spoločnosť“ majú opisný charakter vo vzťahu k prihláseným službám, a preto z hľadiska rozlišovacej spôsobilosti nezohrávajú dôležitú úlohu. Podľa prihlasovateľa je to práve naopak. Slovné spojenie „doplnková dôchodková spoločnosť“ má veľmi vysokú rozlišovaciu schopnosť a v Slovenskej republike ho môžu v súčasnosti používať iba 4 konkrétne právnické osoby – AXA d. d. s., a. s., ING Tatra – Sympatia, d. d. s., a. s., Doplnková dôchodková spoločnosť Tatra banky, a. s. a STABILITA, d. d. s., a. s. Iné osoby, vrátane namietateľa, toto označenie používať nemôžu.

Prihlasovateľ ďalej vyjadril nesúhlas s argumentom prvostupňového orgánu o pochvalnom charaktere slovného prvku „STABILITA“ vo vzťahu k finančným službám. Podľa neho takéto konštatovanie by bolo relevantné, ak by išlo o spoločnosť XY, ktorá by si do ochrannej známky dala napríklad slovné spojenie „stabilné finančné služby“, lenže v tomto prípade je „STABILITA“ obchodným menom a nie charakteristikou. Obchodné meno je v tomto prípade rovnako unikátny identifikátor, žiadny iný podnikateľ nemôže podľa § 10 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej „Obchodný zákonník“) používať ani zhodné, ani zameniteľné obchodné meno. V tejto spojitosti prihlasovateľ ešte poukázal na vysvetlenia slova „stabilita“ uvedené v Krátkom slovníku slovenského jazyka z roku 2003, pričom skonštatoval, že z tejto literatúry vyplýva, že dané slovo nie je vysvetľované s pochvalným významom.

V závere prihlasovateľ skonštatoval, že z hľadiska predmetu služieb je doplnkové dôchodkové sporenie nezameniteľné s akýmkoľvek službami poskytovanými namietateľom, pretože ide o vysoko špecifický predmet činnosti viazaný na splnenie zákonných podmienok, ktorý spĺňajú v Slovenskej republike len štyri právnické osoby, a že z hľadiska zameniteľnosti sa porovnávané označenia nezhodujú a ani nie sú podobné, pokiaľ ide o významové, fonetické a vizuálne hľadisko.

Čo sa týka možnosti vzniku mylnej predstavy spotrebiteľov, že služby označené porovnávanými označeniami pochádzajú od ekonomicky prepojených subjektov, prihlasovateľ uviedol, že v tomto prípade považuje takúto predstavu za málo pravdepodobnú. Podľa jeho názoru drvivú väčšinu klientov a hlavnú cieľovú skupinu zákazníkov doplnkovej dôchodkovej spoločnosti STABILITA tvoria zamestnanci jej akcionárov a pri tejto spotrebiteľskej verejnosti, ktorá venuje zvýšenú mieru pozornosti výberu služieb poskytovaných spoločnosťou STABILITA, sa nepredpokladá akákoľvek asociácia na prepojenie s namietateľom.

Na základe uvedeného prihlasovateľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zrušil alebo zmenil tak, že námietky zamietne a prihlásené označenie sa zapíše do registra ochranných známok.

Namietateľ vo svojom vyjadrení o rozklade doručenom úradu 20. januára 2015 zastával názor, že v preskúvanom prípade sú naplnené podmienky § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach, pokiaľ ide o nárokové služby v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

V prvom rade uviedol, že prihlasovateľ od začatia konania o prihláske ochrannej známky č. spisu POZ 105-2013 až do septembra 2014 aktívne používal prihlásené označenie ako nechránené označenie. Približne od septembra 2014 však spoločnosť prihlasovateľa v rámci svojej činnosti už toto označenie vôbec nepoužíva. Miesto neho používa dve nové, zatiaľ nechránené označenia, ktoré sú predmetom prihlášok ochranných známok č. spisu POZ 1653-2014 a č. spisu POZ 1654-2014. V priebehu konania o zápise prihláseného označenia do registra v roku 2013 aj 2014 bol úrad namietateľom písomne i telefonicky informovaný, že medzi spoločnosťami prihlasovateľa a namietateľa prebiehajú rokovania o ukončení námietkového konania pred úradom na základe vzájomnej dohody. V rámci posledných rokovaní v roku 2014 zároveň spoločnosť prihlasovateľa potvrdila, že prihlásené označenie nebude v budúcnosti využívať, nakoľko momentálne už v reklamných kampaniach i na svojich materiáloch aktívne využíva svoje nové, zatiaľ nechránené označenia, ktorých registrácia aktuálne prebieha.

Pokiaľ ide o porovnanie kolíznych služieb, namietateľ uviedol, že prihlasovateľ v zmysle ustanovenia § 22 ods. 1 zákona č. 650/2004 Z. z. o doplnkovom dôchodkovom sporení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov nesmie poskytovať iné služby a vykonávať iné činnosti ako tie, ktoré sú taxatívne vymedzené v tomto ustanovení. Prihlasovateľ však podľa názoru namietateľa požaduje ochranu aj pre také služby, ktoré vykonávať nemôže.

K samotnému porovnaniu označení namietateľ konštatoval, že tvrdenie prihlasovateľa o úplnej farebnej odlišnosti posudzovaných označení je nepravdivé a nesprávnym spôsobom parafrázuje odôvodnenie prvostupňového orgánu uvedené v napadnutom rozhodnutí. Prvostupňový orgán totiž nikde neuviedol, že farebná odlišnosť je úplná. Uvedené by ani nemohol tvrdiť, nakoľko staršie ochranné známky pozostávajú z bielej a čiernej farby, zatiaľ čo prihlásené označenie pozostáva z bielej a oranžovej farby. Z toho teda jednoznačne vyplýva, že porovnávané označenia majú spoločnú jednu z dvoch použitých farieb, čo taktiež prispieva k pravdepodobnosti ich zámény, resp. asociácii ich vzájomného prepojenia na strane verejnosti. Za jednoznačne podloženú a správnu považoval namietateľ aj argumentáciu prvostupňového orgánu, že priemerný spotrebiteľ sa môže domnievať, že v prípade starších ochranných známk ide o čierno-bielu verziu farebného označenia. Podľa namietateľa samotná spoločnosť prihlasovateľa používa svoje aktuálne farebné logo, registrácia ktorého v súčasnosti prebieha (prihláška ochrannej známky č. spisu POZ 1653-2014) v čierno-bielom vyobrazení, pričom takýto postup nie je neobvyklý ani v prípade oveľa známejších ochranných známk, ako napríklad McDonald's alebo Coca-Cola.

Namietateľ tiež skonštatoval, že prihlasovateľ si nesprávne a účelovo vyložil odôvodnenie prvostupňového orgánu, nakoľko v napadnutom rozhodnutí nie je uvedené, že porovnávané označenia sa odlišujú, ale že napriek odlišným slovným prvkom možno považovať porovnávané označenia z vizuálneho hľadiska do určitej miery za podobné.

Taktiež namietateľ argumentoval tým, že spojenie „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“ nie je obchodným menom prihlasovateľa, nakoľko obchodným menom podľa § 9 ods. 2 Obchodného zákonníka je názov, pod ktorým je obchodná spoločnosť zapísaná v obchodnom registri. V tomto prípade je to „STABILITA, d. d. s, a. s.“ a nie slovné označenie uvedené v prihlásenom označení. Navyše časť slovného prvku „doplnková dôchodková spoločnosť“ je napísaná omnoho menšími písmenami a nevýraznou sivou farbou. Je teda pravdepodobné, že priemerný spotrebiteľ si skutočne túto časť slovného prvku pri bežnom letmom pohľade ani nevšimne, resp. vzhľadom na jej umiestnenie (posledný prvok označenia) jej nebude prikladať význam a bude vnímať predovšetkým obrazový element, prípadne slovné označenie „STABILITA“. V tomto svetle je teda irelevantné aj tvrdenie prihlasovateľa o tom, že uvedenie obchodného mena v rámci prihláseného označenia je jeho „unikátnym identifikátorom“. Tento argument by sa mohol uplatniť len v prípade, keby prihlásené označenie skutočne obsahovalo obchodné meno, čo však nie je daný prípad.

V podanom rozklade prihlasovateľ tiež konštatoval, že staršie ochranné známky neobsahujú žiadne pozadie. Namietateľ sa nestotožnil s týmto argumentom prihlasovateľa a uviedol, že jeho staršie ochranné známky majú biele pozadie. Podľa jeho názoru tak prihlásené označenie, ako aj staršie ochranné známky obsahujú zhodnú bielu farbu. Čo sa týka spochybnenia rozlišovacej spôsobilosti samotných troch pilierov tvoriacich staršie ochranné známky, namietateľ uviedol, že ak by predmetné grafické zobrazenie nemalo rozlišovaciu spôsobilosť, úrad by v rámci registračného konania nemohol akceptovať platnosť starších ochranných známk.

K argumentu prihlasovateľa, že jeho spoločnosť predstavuje tzv. tretí pilier dôchodkového systému v Slovenskej republike, a teda jeho nárok mať v ochrannej známke tri piliere je plne legitímny, namietateľ uviedol, že nárok na zápis akejkoľvek ochrannej známky nie je možné odvodzovať od legitimacy vyplývajúcej zo skutočnosti, že prihlásené označenie má snahu zobrazovať reálne vykonávanú činnosť prihlasovateľa. Naopak, v prípade, ak takéto označenie prihlásené na zápis koliduje v miere stanovenej zákonom s akoukoľvek staršou ochrannou známkou, nemôže byť zapísané ako ochranná známka.

Na rozdiel od prihlasovateľa považoval namietateľ umiestnenie obrazového prvku v prihlásenom označení za významné, pretože táto marketingová stratégia je založená na tom, že spotrebiteľ čítajúci a vnímajúci zľava doprava vníma s najvyššou pozornosťou prvý údaj uvedený z ľavej strany. Pri ďalších prvkoch umiestnených v označení za prvým údajom sa pozornosť priemerného spotrebiteľa znižuje. Je preto celkom oprávnené sa domnievať, že slovné spojenie „doplnková dôchodková spoločnosť“ nebude adekvátne vnímané značnou časťou spotrebiteľov z toho dôvodu, že je uvedené ako tretie v poradí, je vyobrazené

relatívne malým písmom a nevýraznou šedou farbou, čo zároveň zhoršuje jeho čitateľnosť predovšetkým u starších spotrebiteľov.

Ďalej sa namietateľ v plnej miere stotožnil s názorom prvostupňového orgánu, podľa ktorého spojenie „doplnková dôchodková spoločnosť“ má opisný charakter vo vzťahu k službám prihlasovateľa. Skutočnosť, že doplnkové dôchodkové sporenie vykonávajú na Slovensku len štyri spoločnosti, podľa namietateľa s určitosťou nie je informácia všeobecne známa priemernému spotrebiteľovi, preto nie je možné danému spojeniu pripisovať takú vysokú rozlišovaciu schopnosť, ako uvádza prihlasovateľ.

V závere vyjadrenia namietateľ ešte skonštatoval, že aj z hľadiska sémantického sú porovnávané označenia do značnej miery podobné, nakoľko obsahujú identický obrazový prvok, ktorý priemernému spotrebiteľovi bude pravdepodobne pripomínať jednoduchú pevne stojacu stavbu pozostávajúcu z troch podstavcov (stĺpov) a vodorovného zastrešenia (prekladu).

Na podporu svojich argumentov namietateľ spolu s vyjadrením predložil aj nasledovné dokumenty:

- e-mailovú komunikáciu z 31. marca 2014 a 2. apríla 2014 (príloha č. 1),
- Výročnú správu spoločnosti STABILITA, d. d. s., a. s. za rok 2012 (príloha č. 2),
- Výročnú správu spoločnosti STABILITA, d. d. s., a. s. za rok 2013 (príloha č. 3),
- úvodnú stranu Polročnej správy spoločnosti STABILITA, d. d. s., a. s. za rok 2014 (príloha č. 4),
- výpisy z internetového registra úradu prihlášok ochranných známk č. spisu POZ 1653-2014 a POZ 1654-2014 (prílohy č. 5a, 5b),
- e-mailovú komunikáciu z 19. novembra 2014 a 12. decembra 2014 (príloha č. 6),
- prvý printscreen zo stránky www.stabilita.sk s viditeľným čierno-bielo-oranžovým vyobrazením aktuálne používaného loga spoločnosti STABILITA, d. d. s., a. s. (príloha č. 7),
- druhý printscreen zo stránky www.stabilita.sk s viditeľným čierno-bielo-oranžovým vyobrazením aktuálne používaného loga spoločnosti STABILITA, d. d. s., a. s. (príloha č. 8),
- príklady starších čierno-bielých vyobrazení svetoznámych ochranných známk (príloha č. 9).

V uvedenom vyjadrení namietateľ ešte poukázal aj na výpis z obchodného registra pre spoločnosť STABILITA, d. d. s., a. s.

Na základe všetkých uvedených skutočností namietateľ požiadal, aby prihláška ochrannej známky „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, č. spisu POZ 105-2013, bola zamietnutá pre všetky služby nárokované v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledovné skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní s výnimkou ustanovení § 19, 28, 29, 32 až 34, 39, 49, 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 3 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 40 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov konania na jednej strane.

Podľa § 7 písm. a) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa označenie nezapíše do registra na základe námietok proti zápisu označenia do registra podaných podľa § 30 majiteľom staršej ochrannej

známky, ak z dôvodu zhodnosti alebo podobnosti označenia so staršou ochrannou známkou a zhodnosti alebo podobnosti tovarov alebo služieb, na ktoré sa označenie a staršia ochranná známka vzťahujú, existuje pravdepodobnosť zámenny na strane verejnosti; za pravdepodobnosť zámenny sa považuje aj pravdepodobnosť asociácie so staršou ochrannou známkou.

Prihláška kombinovanej ochrannej známky „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, č. spisu POZ 105-2013, proti ktorej námietky smerujú, bola podaná 22. januára 2013 prihlasovateľom STABILITA, d. d. s., a. s., Bačíkova 5, 040 01 Košice, a zverejnená vo vestníku úradu 3. mája 2013 pre tovary a služby v triedach 9, 35, 36, 38 a 42 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. V prípade služieb v triede 36, proti ktorým predmetné námietky smerujú, ide konkrétne o „bankovníctvo a bankové služby vrátane elektronického bankovníctva a home-banking; finančníctvo, finančné operácie a finančné služby; prijímanie vkladov vrátane termínovaných vkladov, vedenie účtov, vedenie vkladných knižiek, vydávanie cenín a cenných papierov; poskytovanie úverov, pôžičiek a iné formy financovania; investovanie do cenných papierov na vlastný účet, kapitálové investície, financovanie spoločných podnikov, majetkové účasti, finančný prenájom (lízing); platobný styk a zúčtovanie (klíring), elektronický prevod kapitálu; vydávanie a správa platobných prostriedkov, najmä platobných kariet, cestovných šekov a ich overovanie, úverových (kreditných) a debetných kariet, bankové služby poskytované prostredníctvom bankomatov; poskytovanie záruk, kaucii a ručenie; otváranie akreditívov; obstarávanie inkasa vrátane dokumentárneho inkasa; obchodovanie na vlastný účet alebo na účet klienta s devízovými hodnotami, v oblasti termínovaných obchodov (futures) a opcii (options) vrátane kurzových a úrokových obchodov s prevoditeľnými cennými papiermi, so zlatými a striebornými mincami; obstarávanie vydávania cenných papierov; finančné maklérsstvo; obhospodarovanie cenných papierov klienta na jeho účet včítane poradenstva (portfolio management); uloženie a správa cenných papierov alebo iných hodnôt; výkon funkcie depozitára; zmenárenská činnosť (nákup devízových prostriedkov); prenájom bezpečnostných schránok, denného a nočného trezoru, úschova cenností v bezpečnostných schránkach; vykonávanie hypotekárnych obchodov; ostatné bankové a finančné operácie a transakcie; poradenské a konzultačné služby v oblasti bankovníctva a financií, poskytovanie bankových a finančných informácií; finančné odhady a oceňovanie v oblasti bankovníctva; poskytovanie a sprostredkovanie všetkých uvedených služieb prostredníctvom komunikačných médií, elektronických médií, telekomunikačných prostriedkov, elektronickej pošty, počítačových sietí, terminálov a internetu, finančné analýzy a predpovede.“

Vyobrazenie prihláseného označenia:

Namietateľ Swiss Re Ltd., Mythenquai 50/60, 8002 Zürich, Švajčiarska konfederácia, je majiteľom:

- obrazovej ochrannej známky Spoločenstva č. 3509023 s právom prednosti na základe uplatnenej seniority od 11. júla 1994, ktorá je zapísaná pre služby „insurance; financial affairs; monetary affairs; real estate affairs“ [poisťovníctvo, finančníctvo, peňažníctvo, nehnuteľnosti (služby)] v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb,
- medzinárodnej obrazovej ochrannej známky č. 623324 s platnosťou pre územie Slovenskej republiky od 22. decembra 1994, ktorá je zapísaná pre služby „insurance; financial affairs; monetary affairs; real estate affairs“ [poisťovníctvo, finančníctvo, peňažníctvo, nehnuteľnosti (služby)] v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Vyobrazenie starších ochranných známok:

Z podaného rozkladu vyplynulo, že namietateľ spochybnil prvostupňové rozhodnutie v otázke posúdenia naplnenia podmienok potrebných pre úspešné uplatnenie námietok v zmysle § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach, konkrétne spochybnil zhodnosť, resp. podobnosť porovnávaných služieb v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, ako aj podobnosť prihláseného označenia so staršími ochrannými známkami z jednotlivých hľadísk, a tým aj celkové konštatovanie pravdepodobnosti ich zámény.

Orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že pravdepodobnosť zámény v zmysle § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach znamená riziko, že priemerný spotrebiteľ si tovary alebo služby označené kolíznymi označeniami v obchode priamo zamení, prípadne môže byť uvedený do omylu, že tovary alebo služby označené prihláseným označením a staršou ochrannou známkou pochádzajú od toho istého alebo ekonomicky prepojeného subjektu. Pri posudzovaní pravdepodobnosti zámény musia byť označenia najskôr hodnotené z vizuálneho, fonetického a sémantického hľadiska. Následne musí byť pravdepodobnosť zámény preskúmaná z hľadiska celkového dojmu, ktorý označenia vytvárajú u relevantného spotrebiteľa, pričom sa musia vziať do úvahy ich dominantné a rozlišujúce prvky. Okrem toho sa musí prihliadať na relevantnú verejnosť a v neposlednom rade je potrebné zobrať do úvahy zhodnosť alebo podobnosť porovnávaných tovarov a služieb a tiež vzájomnú previazanosť medzi zhodnosťou alebo podobnosťou kolíznych označení a zhodnosťou alebo podobnosťou takto označovaných tovarov alebo služieb.

Na úvod považuje orgán rozhodujúci o rozklade za potrebné poukázať na spochybnenie posúdenia zhodnosti, resp. podobnosti služieb kolíznych označení v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb. Podľa prihlasovateľa, ktorý v tejto spojitosti poukázal na rozhodnutie Súdu prvého stupňa z 11. júla 2007 vo veci T-150/04, Mühlens GmbH & Co. KG vs. Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu, je jeho činnosť spolu s ponúkanými službami tak špecifická, že aj napriek zaradeniu jeho služieb do triedy 36 je v praxi vylúčené, aby bolo dôvodné konštatovať ich podobnosť so službami namietateľa patriacimi do rovnakej triedy. Orgán rozhodujúci o rozklade nepovažuje tento argument za relevantný, pričom zdôrazňuje, že predmetom porovnania nebola, a ani nie je činnosť, ktorou sa prihlasovateľ alebo namietateľ v skutočnosti zaoberá, ale porovnávajú sa tovary a služby tak, ako sú prihlásené alebo zapísané v registri ochranných známk. V tomto prípade boli predmetom porovnania služby prihláseného označenia „*bankovníctvo a bankové služby vrátane elektronického bankovníctva a home-banking; finančníctvo, finančné operácie a finančné služby; prijímanie vkladov vrátane termínovaných vkladov, vedenie účtov, vedenie vkladných knižiek, vydávanie cenín a cenných papierov; poskytovanie úverov, pôžičiek a iné formy financovania; investovanie do cenných papierov na vlastný účet, kapitálové investície, financovanie spoločných podnikov, majetkové účasti, finančný prenájom (lízing); platobný styk a zúčtovanie (klíring), elektronický prevod kapitálu; vydávanie a správa platobných prostriedkov, najmä platobných kariet, cestovných šekov a ich overovanie, úverových (kreditných) a debetných kariet, bankové služby poskytované prostredníctvom bankomatov; poskytovanie záruk, kaucii a ručenie; otváranie akreditívov; obstarávanie inkasa vrátane dokumentárneho inkasa; obchodovanie na vlastný účet alebo na účet klienta s devízovými hodnotami, v oblasti termínovaných obchodov (futures) a opcii (options) vrátane kurzových a úrokových obchodov s prevoditeľnými cennými papiermi, so zlatými a striebornými mincami; obstarávanie vydávania cenných papierov; finančné maklérsstvo; obhospodarovanie cenných papierov klienta na jeho účet včítane poradenstva (portfolio management); uloženie a správa cenných papierov alebo iných hodnôt; výkon funkcie depozitára; zmenárenská činnosť (nákup devízových prostriedkov); prenájom bezpečnostných schránok, denného a nočného trezoru, úschova cenností v bezpečnostných schránkach; vykonávanie hypotekárnych obchodov; ostatné bankové a finančné operácie a transakcie; poradenské a konzultačné služby v oblasti bankovníctva a financií, poskytovanie bankových a finančných informácií; finančné odhady a oceňovanie v oblasti bankovníctva; poskytovanie a sprostredkovanie všetkých uvedených služieb prostredníctvom komunikačných médií, elektronických médií, telekomunikačných prostriedkov, elektronickej pošty, počítačových sietí, terminálov a internetu, finančné analýzy a predpovede“ so službami starších ochranných známk „*poisťovníctvo, finančníctvo, peňažníctvo, nehnuteľnosti (služby)*“. Na základe samotného porovnania uvedených služieb dospel prvostupňový orgán ku konštatovaniu ich zhodnosti. S uvedeným porovnaním sa stotožňuje aj orgán rozhodujúci o rozklade, pričom poukazuje na to, že služby starších ochranných známk predstavujú širokú kategóriu služieb týkajúcich sa poisťovníctva, finančníctva, peňažníctva či služieb súvisiacich s nehnuteľnosťami a tieto kategórie v sebe zahŕňajú všetky užšie špecifikované služby prihláseného označenia, čo odôvodňuje záver o ich zhodnosti. Rovnako orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že vykonané posúdenie podobnosti kolíznych služieb zohľadňuje všetky tvrdenia, na ktoré prihlasovateľ poukázal v spojitosti s vyššie uvedeným rozsudkom súdu.*

Pokiaľ ide o posúdenie porovnania podobnosti kolíznych označení, prvostupňový orgán konštatoval ich podobnosť na základe vysokej miery vizuálnej podobnosti obrazového prvku prihláseného označenia so staršími ochrannými známkami ako celkami, a tiež na základe ich významovej zhody.

K samotnému porovnaniu označení orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že prihlásené označenie pozostáva z obrazového prvku predstavujúceho tri zvislé pásiky, nad ktorými je vodorovne umiestnený štvrtý, pričom sú znázornené bielou farbou na oranžovom podklade, a zo slovného spojenia „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, pričom spojenie „doplnková dôchodková spoločnosť“ je v porovnaní so slovom „STABILITA“ v oveľa menšom prevedení. Staršie ochranné známky sú tvorené len obrazovým prvkom pozostávajúcim z troch zvislých pásikov, nad ktorými je vodorovne umiestnený štvrtý. V tomto prípade ide o čierno-biele prevedenie. Podľa názoru orgánu rozhodujúceho o rozklade je zrejmé, že po vizuálnej stránke sú vnímateľné odlišnosti porovnávaných označení v tom zmysle, že prihlásené označenie na rozdiel od starších ochranných známok obsahuje aj slovné prvky „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, a že obrazový prvok je oranžovo biely v porovnaní s čierno-bielym prevedením starších ochranných známok. Taktiež je však zrejmé, že samotné grafické prevedenie obrazových prvkov, okrem farby, je v porovnávaných označeniach takmer zhodné. Mierny presah vodorovného pásika nad tromi zvislými v rámci obrazového prvku prihláseného označenia je v porovnaní s presným umiestnením vodorovného pásika s okrajom zvislých pásikov v starších ochranných známkach takmer nepostrehnuteľný, resp. je zanedbateľný. Bezpochyby je v tomto prípade možné tiež konštatovať, že obrazový prvok je v prihlásenom označení, aj napriek prítomnosti výrazného slovného prvku „STABILITA“, neprehliadnuteľný, pričom jeho vnímateľnosť zdôrazňuje aj výrazná oranžová farba. Prihlasovateľ síce argumentoval tým, že slovná časť prihláseného označenia je dominantná, avšak orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že z vizuálneho hľadiska v posudzovanom označení je obrazový prvok, ktorý je umiestnený na začiatku označenia, rovnako dominantný ako slovný prvok „STABILITA“. S ohľadom na uvedené je potrebné porovnávaným označeniam ako celkom priznať určitú mieru vizuálnej podobnosti založenú na veľmi podobnom obrazovom prvku. Prihlasovateľ v spojitosti s farebným prevedením svojho označenia poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu SR č. k. 3 Sžhuv 1/2009, podľa ktorého *„spotrebiteľ v označení nevníma len slovný prvok, ale aj ďalšie slovné a obrazové prvky v ňom obsiahnuté, ktoré spoločne so slovným prvkom vytvárajú obraz vizuálne odlišný od obrazu namietaných ochranných známok. Teda nemožno opomenúť ani silné pôsobenie farieb prihláseného označenia na spotrebiteľa a skutočnosť, že staršie ochranné známky sú zapísané v čierno-bielej podobe“*. Podľa prihlasovateľa sa prvostupňový orgán od uvedenej argumentácie súdu evidentne odchyľil, keď farebnému pôsobeniu prihláseného označenia nepriznal žiadnu rozlišovaciu schopnosť. S uvedeným argumentom orgán rozhodujúci o rozklade nesúhlasí a uvádza, že prvostupňový orgán v napadnutom rozhodnutí nikde neuviedol, že farebnému prevedeniu prihláseného označenia nepriznáva žiadnu rozlišovaciu schopnosť. V napadnutom rozhodnutí bolo len uvedené, že spotrebiteľ nemusí pripisovať dôležitosť rozdielnej farebnosti obrazových prvkov, pretože sa môže domnievať, že v prípade starších ochranných známok ide o čierno-bielu verziu farebného označenia. S takýmto odôvodnením sa stotožňuje aj orgán rozhodujúci o rozklade, pretože, ak samotné prevedenie obrazového prvku je takmer zhodné, ako je to aj v tomto prípade, odlišnosť farieb v očiach spotrebiteľa nie je rozhodujúcim faktorom pre to, aby bolo možné konštatovať, že tieto obrazové prvky nie sú podobné. Spotrebiteľ totiž v prvom rade vníma obrazový prvok podľa toho, čo predstavuje a nie podľa toho, v akom farebnom prevedení je znázornený.

Pri fonetickom porovnaní je možné uviesť, že označenia sú reprodukované predovšetkým na základe ich slovných prvkov. V tomto prípade tak zvukový vnem prihláseného označenia bude „stabilita doplnková dôchodková spoločnosť“, resp. len „stabilita“, nakoľko spojenie „doplnková dôchodková spoločnosť“ je znázornené v málo výraznom prevedení, a teda spotrebiteľ ho pravdepodobne nebude reprodukovat'. Keďže staršie ochranné známky neobsahujú žiadne slovné prvky, pričom opis ich obrazového prvku by bol zložitejší, nie je možné predpokladať ich fonetickú reprodukciu. Na základe uvedeného sa tak orgán rozhodujúci o rozklade v tejto časti stotožňuje s konštatovaním prvostupňového orgánu, podľa ktorého nie je možné vykonať porovnanie prihláseného označenia so staršími ochrannými známkami po stránke fonetickej.

Čo sa týka sémantického hľadiska, kolízne označenia pozostávajú z obrazového prvku, ktorý bude evokovať rovnaký význam, a to, že ide o abstraktné zobrazenie jednoduchej stavby, resp. troch stojacich pilierov, nad ktorými je vodorovne umiestnený štvrtý pilier. K slovnému prvku „STABILITA“ je nutné uviesť, že tento prvok môže byť vnímaný vo významoch „stálosť, nemennosť, ustálenosť, nehybnosť, pevnosť“. V spojení s finančnými službami alebo inými službami týkajúcimi sa bankovníctva môže tento prvok evokovať určitú vlastnosť daných služieb, napr. že ide o služby so stabilným výnosom alebo, že nejde o rizikové finančné služby. V prípade uvedeného slovného prvku na základe jeho možného vnímania v súvislosti s predmetnými

službami ide teda o prvok s nízkou rozlišovacou spôsobilosťou. Vo vzťahu k spojeniu „doplnková dôchodková spoločnosť“ je nutné uviesť, že význam tohto spojenia evokuje spoločnosť zameranú na poskytovanie služieb súvisiacich s dôchodkami, resp. poukazuje na charakter poskytovaných služieb, a ako také je bez rozlišovacej spôsobilosti. Na základe uvedeného možno konštatovať, že porovnávané označenia sú sémanticky podobné do tej miery, že obsahujú takmer zhodné obrazové prvky evokujúce jednoduchú stavbu pozostávajúcu zo štyroch pilierov.

V súvislosti s argumentom prihlasovateľa, že slovo „STABILITA“ je jeho obchodným menom, a teda podľa jeho názoru je unikátnym identifikátorom, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledovné. Je nutné rozlišovať medzi inštitútom obchodného mena a ochrannou známkou. Nie náhodou obidva inštitúty upravuje odlišný zákon – v prípade obchodného mena je to Obchodný zákonník a úprava ochranných známk je obsahom zákona o ochranných známkach. Z uvedeného vyplýva, že hoci ide o príbuzné inštitúty, ich funkcia je odlišná. Funkciou obchodného mena je odlíšiť rôznych podnikateľov, zatiaľ čo hlavnou funkciou ochrannej známky je rozlíšiť tovary alebo služby pochádzajúce od rôznych subjektov. V prípade ochrannej známky je základnou podmienkou zápisu do registra jej rozlišovacia spôsobilosť, teda aby označenie bolo originálne do takej miery, že okamžite umožní spotrebiteľovi na trhu identifikovať obchodný pôvod takto označených tovarov alebo služieb. Na rozdiel od obchodného mena, ochranná známka nemôže obsahovať výlučne opisné údaje, ktoré, čo i len hypoteticky, môžu používať v obchode aj iné subjekty pre označenie rovnakých tovarov alebo služieb. Z uvedeného vyplýva, že skutočnosť, že má prihlasovateľ výlučné právo používať svoje obchodné meno sama osebe neznamena, že takéto obchodné meno môže byť automaticky zapísané ako ochranná známka.

Pokiaľ ide o celkové zhodnotenie pravdepodobnosti zámeny, ktorá zahŕňa aj pravdepodobnosť asociácie, je potrebné vziať do úvahy, že jedným z faktorov, ktoré vplývajú na existenciu pravdepodobnosti zámeny, je aj rozlišovacia spôsobilosť starších ochranných známk, resp. jednotlivých prvkov tvoriacich posudzované označenia. Platí, že ochranné známky s vyšším stupňom rozlišovacej spôsobilosti (či už ide o rozlišovaciu spôsobilosť vlastnú alebo získanú intenzívnym používaním) požívajú širšiu ochranu ako ochranné známky s nižším stupňom rozlišovacej spôsobilosti. V tejto súvislosti je zároveň potrebné poznamenať, že spotrebiteľia prvkom s nízkou rozlišovacou spôsobilosťou alebo bez rozlišovacej spôsobilosti obvykle nevenujú takú pozornosť ako iným, dištinkívnym prvkom, ktoré im umožnia identifikovať pôvod tovarov alebo služieb.

Prihlasovateľ v podanom rozklade spochybnil, resp. znížil rozlišovaciu spôsobilosť obrazových prvkov v porovnávaných označeniach a vyzdvihol rozlišovaciu spôsobilosť slovných prvkov „STABILITA“ a „doplnková dôchodková spoločnosť“ v prihlásenom označení.

Orgán rozhodujúci o rozklade s uvedenými tvrdeniami prihlasovateľa nesúhlasí, pričom zdôrazňuje, že pri posudzovaní rozlišovacej spôsobilosti určitého označenia je vždy potrebné zobrať do úvahy jednak dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa, a tiež charakter a povahu tovarov a služieb, pre ktoré je dané označenie prihlásené alebo zapísané. V preskúvanom prípade sú staršie ochranné známky tvorené obrazovým prvkom pozostávajúcim z troch zvislých pásov (pilierov), nad ktorými je vodorovne umiestnený štvrtý. Je dôvodné konštatovať, že tento obrazový prvok bude u spotrebiteľov evokovať jednoduchú stavbu pozostávajúcu zo štyroch pilierov. Služby, pre ktoré sú staršie ochranné známky zapísané do registra, a s ktorými sú zhodné služby nárokované prihlasovateľom v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, predstavujú predovšetkým služby v oblasti finančnictva a peňažnictva, vo vzťahu ku ktorým nemá obrazový prvok tvoriaci staršie ochranné známky žiadnu opisnú, druhovú alebo inú spojitosť, ktorá by mala za následok zníženú rozlišovaciu spôsobilosť tohto obrazového prvku alebo jej úplnú absenciu. Uvedené však už neplatí v prípade slovných prvkov „STABILITA“ a „doplnková dôchodková spoločnosť“ obsiahnutých v prihlásenom označení, ktoré boli rozobraté vyššie a ktoré možno považovať za prvky s nízkou, resp. žiadnou rozlišovacou spôsobilosťou. Vychádzajúc z uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade síce súhlasí s tvrdením prihlasovateľa, že porovnávané označenia sa odlišujú v slovných prvkoch prítomných v prihlásenom označení, avšak zároveň opätovne dodáva, že tieto prvky vzhľadom na nízky, resp. žiadny stupeň rozlišovacej spôsobilosti nie sú spôsobilé upútať pozornosť spotrebiteľa do tej miery, aby na jeho základe dokázal vylúčiť pravdepodobnosť zámeny kolíznych označení. Je teda nesporné, že spotrebiteľ sa pri výbere dotknutých služieb zameria v prvom rade na dištinkívnu časť porovnávaných označení, ktorou je v predmetnom prípade obrazový prvok.

Pri komplexnom posúdení pravdepodobnosti zámeny je potrebné zobrať do úvahy aj relevantnú spotrebiteľskú verejnosť, a to s ohľadom na charakter kolíznych tovarov alebo služieb, pričom priemerný

spotrebiteľ predmetných tovarov alebo služieb sa má považovať za riadne informovaného a primerane pozorného a obozretného. Miera pozornosti spotrebiteľa sa však bude meniť v závislosti od kategórie predmetných tovarov alebo služieb. V preskúvanom prípade pri posudzovaných označeniach s ohľadom na povahu kolíznych služieb príslušnú skupinu relevantnej verejnosti tvorí široká spotrebiteľská verejnosť, nakoľko bankové alebo finančné služby v súčasnosti využíva väčšina dospelých ľudí. Keďže ľudia sú v spojitosti s financiami väčšinou opatrní, v predmetnom prípade je možné konštatovať zvýšenú mieru pozornosti u spotrebiteľov.

Berúc do úvahy všetky vyššie uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade zastáva názor, že vzhľadom na podobnosť porovnávaných označení z hľadiska vizuálneho a sémantického, ktorá je založená na veľmi podobnom obrazovom prvku, ktorý ako jediný predstavuje staršie ochranné známky a je rozlišovacím prvkom v prihlásenom označení, a súčasne s ohľadom na konštatovanú zhodnosť porovnávaných služieb, aj napriek zvýšenej miere pozornosti spotrebiteľov, je možné konštatovať pravdepodobnosť zámény medzi prihláseným označením a staršími ochrannými známkami. Pravdepodobnosť zámény nedokáže prekonať ani skutočnosť, že prihlásené označenie je v porovnaní so staršími ochrannými známkami tvorené aj slovnými prvkami „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“, keďže tieto v danom prípade, ako vyplynulo z vyššie uvedeného, je dôvodné považovať za prvky s nízkym stupňom rozlišovacej spôsobilosti, resp. bez rozlišovacej spôsobilosti. Taktiež na základe konštatovaných skutočností je možné predpokladať, že spotrebiteľ by sa mohol domnievať, že služby označené prihláseným označením a staršími ochrannými známkami pochádzajú od toho istého subjektu alebo od ekonomicky prepojených subjektov, teda v predmetnom prípade nie je možné vylúčiť ani možnosť vzniku asociácie medzi prihláseným označením a staršími ochrannými známkami v očiach spotrebiteľov.

Pokiaľ ide o doklady predložené namietateľom, ktoré podľa jeho názoru majú preukazovať, v akej skutočnej podobe prihlasovateľ používa svoje označenie, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že tieto doklady sú aj spolu s uvedenými argumentmi bezpredmetné, pretože predmetom posúdenia sú označenia v podobe, v akej sú prihlásené, resp. zapísané v registri ochranných známk.

S prihliadnutím na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že v preskúvanom prípade medzi prihláseným označením a staršími ochrannými známkami existuje pravdepodobnosť zámény, preto je námietkam opierajúcim sa o ustanovenie § 7 písm. a) zákona o ochranných známkach potrebné vyhovieť. Prvostupňový orgán v preskúvanom prípade postupoval v súlade so zákonom o ochranných známkach, a preto orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie, ktorého právnym následkom bolo čiastočné zamietnutie prihlášky ochrannej známky „STABILITA doplnková dôchodková spoločnosť“ pre všetky služby v triede 36 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, považuje za vecne správne.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúvanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné podľa § 244 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov preskúmať súdom.

Mgr. Ľuboš Knoth
predseda
Úradu priemyselného vlastníctva
Slovenskej republiky

Rozhodnutie sa doručuje:

I.

EMERO, s. r. o.

Kuzmányho 16

974 01 Banská Bystrica

II.

JUDr. Pavol Rak, PhD.

Palisády 29/A

811 06 Bratislava